

[Adolph Sørensen.]

for en bestemt opfattelse? Det kan jo for det første få den følge, at man måske fra ejerside vil udskyde påtrængende byggearbejder til året forud for en almindelig vurdering, og det kan influere på bygge-rytmen, men også medføre en uønsket forringelse af vor boligstandard m. v. Men den alvorligste indvending er måske dog den, at man ved at ændre grundværdien mellem to almindelige vurderinger bringer ejendommen ud af det almindelige vurderingsniveau, hvilket ikke alene kan medføre højere grundskyld og grundstigningsskyld — for ejeren i det eksempel, jeg har nævnt, sker der en stigning i grundskatterne på ikke mindre end 11.000 kr. — men der sker også det, at ejeren i tiden indtil næste almindelige vurdering unddrages den fordel, der ligger i konjunkturtillæg, som jo kun ændres ved hver ordinære vurdering hvert fjerde år. Ejerne af disse omvurderede ejendomme kommer til at bære forøgede skattebyrder ved, at ejendommene rykkes ud af niveau i vurderingsperioden.

Jeg har svært ved at forestille mig, at det virkelig har været folketingets mening, at § 3, stk. 1, skulle have den virkning, jeg her har påpeget. Grundlaget for al lovgivning må dog principielt være den størst mulige retfærdighed, at der er lighed for loven, og jeg synes, at ejendomsskatte-loven bryder med dette princip. Det er uretfærdigt, at den ejer, der forbedrer sine bygninger, ene af alle rammes af højere grundskattebyrde, og det bør nok overvejes helt at lade årsomvurdering falde væk i alle andre tilfælde, end hvor ejeren begærer en sådan.

Finansministeren har offentligt udtalt, at hvis en årsomvurdering på grund af ombygning medfører en urimelig beskatning i forhold til andre ejendomme, må et sådant misforhold rettes. I tillid hertil, men også fordi jeg synes, det ville være en retfærdighedshandling, har jeg stillet mit spørgsmål til den højtærede finansminister.

Formanden: Den højtærede indenrigsminister har ordet for at svare på finansministerens vegne.

Indenrigsministeren (Lars P. Jensen): Da finansministeren ikke kan være til stede i dag, har han bedt mig svare det ærede

medlem hr. Adolph Sørensen på det af ham stillede spørgsmål.

Jeg kan oplyse det ærede medlem om, at finansministeren er meget opmærksom på det problem, som det ærede medlem her berører. Som det formentlig er det ærede medlem bekendt, har finansministeren nedsat et udvalg, der skal have til opgave at gennemgå problemerne omkring ejendomsbeskatningen, og har anmodet udvalget om, at problemet omkring omvurderingernes skattemæssige virkning må blive behandlet forlods sammen med de problemer, der skal være løst inden den 13. almindelige vurdering pr. 1. september 1964. Finansministeren er bekendt med, at udvalget ikke alene til behandling har optaget spørgsmålet om den skattemæssige virkning af omvurdering i anledning af bygningsforandringer, for der er jo også andre former for omvurderinger, hvor en skattestigning som følge af omvurdering kan synes mindre rimelig, eksempelvis når en ejendom vurderes som følge af ekspropriation, brandskade eller lignende værdiforringende årsager. Der er jo i selve skatteloven nævnt en hel række af disse omvurderinger.

Finansministeren har bedt mig meddele, at han forventer at modtage udvalgets indstilling om en løsning på problemet så hurtigt, at forslag til nødvendige ændringer kan optages i det lovforslag, der omfatter de spørgsmål, der skal være bragt på det rene inden iværksættelsen af den 13. almindelige vurdering.

Til slut har finansministeren bedt mig bemærke, at en eventuel lovændring formentlig ikke, som det ærede medlem forudsætter, bør ske som en ændring af vurderingsreglerne, men som en ændring af beskatningsreglerne.

Adolph Sørensen: Jeg takker den højtærede indenrigsminister for svaret. Jeg er imidlertid — for at sige det enkelt — af den opfattelse, at den administrationspraksis, der har været fulgt, i virkeligheden har været i strid med lovens hensigt, at man har fortolket § 3, stk. 1, forkert. Det er naturligvis beroligende, at finansministeren har nedsat et udvalg som det omtalte, og for så vidt det måtte være sikkert, at udvalgsindstillingen kan foreligge så betids, at der kan ske en afgørende ændring af den nuværende